

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Nadal, una gran llum

«El qui és la Paraula es va fer carn
i habità entre nosaltres» (Jn 1,14)

Amb el meu desig de la llum
i de la pau veritables d'aquest Nadal

† Salvador Cristau i Coll

Bisbe de Terrassa

Mare de Déu dels Àngels
Taula central del retaule de Tots els Sants (s. XIV),
Parròquia de Sant Pere d'Octavià (Sant Cugat del Vallès)

Felicitació de Nadal de Mons. Salvador Cristau i Coll, bisbe de Terrassa

«Neix la claror d'un dia sant: veniu, pobles, adoreu el Senyor, que avui ha baixat a la terra una gran llum» (Al·leluia de la missa del dia de Nadal). Que el Nadal estigui associat a la llum no és res que no sapiguem. De fet, les llums dels carrers ens ho recorden aquestes dates.

És paradoxal però que el Senyor digui que «quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa» (Mt 5, 15), i Ell decidís néixer en el lloc més apartat de l'Imperi Romà, en el lloc més humil, posat en una menjadora. O potser no ho és tant?

De fet, amb això, Jesucrist ens està mostrant quin és el camí per a posar aquest llum en un lloc alt: la lògica del do i de la creu. És un dels criteris per al discerniment proposats pel papa Francesc. Jesús, en assumir la nostra naturalesa, en encarnar-se, també encarnava la lògica del do i de la creu. No es va reservar res per a Ell, ens ho va donar tot: és la lògica de Déu.

Sant Pau ho explica a la comunitat de Corint així: «Jesucrist que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa» (2Co 7,9). Fer-nos pobres, humils, per enriquir els altres és per a nosaltres també orien-

tar-nos en el camí de la història de la salvació que veiem realitzat en el seu naixement a Betlem.

Així, Jesús ens mostra que el camí de la humilitat és el camí on brillarà la llum de Déu en nosaltres i aleshores serà llum per als del nostre voltant. Si estem disposats a perdre nosaltres perquè els altres guanyin, no estarem lluny del Regne de Déu ja que no és més que seguir la lògica de l'amor que sempre vol que l'altre hi guanyi.

Si Jesús no hagués nascut com ho va fer, la llum que va brillar en aquella cova de Betlem no hauria estat tan resplendent. Aquests dies cadascú ha de fer el seu pelegrinatge espiritual, imitant aquell pelegrinatge que van fer els pastors fins al pessebre, i ha de ser per a nosaltres un pelegrinatge espiritual cap a la humilitat, l'austeritat de vida, la senzillesa, el do de nosaltres mateixos.

Imitem també la manera de fer de Maria, que conservava aquesta experiència de vida en el seu cor. Que guardem en el cor aquests dies el gran misteri de Déu fet home, i que ens meravellem amb la contemplació de fins on arriba l'amor de Déu Trinitat envers cadascú de nosaltres.

«Avui ha baixat a la terra una gran llum». No ens la deixem prendre del nostre cor, no la deixem perdre. Fem néixer un pessebre en el nostre cor i en cada llar perquè brilli la gran llum del Déu Infant, llum humil però potent, capaç d'arribar fins als límits de la terra i fer-ho tot nou. Que tingueu tots un bon i sant Nadal!

ENTREVISTA

Segona oportunitat

NÚRIA ORTÍN

Arran del seu coneixement del món de la presó, la Núria Ortín, directora de la Fundació Obra Mercedària, ha publicat *Condemnes Compartides* (Claret; en català i en castellà), un llibre que relata històries reals de persones que estan o que han estat privades de llibertat, i l'experiència dels mercedaris dins de les presons i en l'acompanyament al pres. «El llibre pretén trencar estigmes i acostar una realitat que per a la majoria de la societat és invisible i hostil: la presó; fa d'altaveu de aquelles persones que no tenen veu, i mostra vides de testimonis que han canviat i han aprofitat la segona oportunitat que se'ls ha donat», afirma la Núria.

Què expliques en el llibre?

Relato diàlegs íntims amb testimonis de diferents països, cultures, creences, estatus socials, delictes, ideologies..., que tracten temes que ens ajudaran a reflexionar sobre l'odi, la violència, la venjança, el perdó, el sentit de l'existència humana, l'esperança, la raó de ser... També hi surten a la llum denúncies al sistema penitenciari, al funcionament jurídic, a la corrupció, a algunes actuacions dels governs i institucions, i al silenci de la societat.

Què li cal a la persona que surt de la presó?

Per no tornar a reincidir i no caure de nou en el delictes, cal un acompanyament de professionals, proporcionar-los eines i recursos que permetin que les persones recluses puguin reinserir-se a la societat. Cal tenir una mirada més oberta, empàtica i misericordiosa, cal conèixer les circumstàncies i no jutjar. Els privats de llibertat necessiten sentir que formen part de la societat i no assenyalsats, refusats i marginats. Ja han pagat una condemna i necessiten sentir-se «persones».

Per què hem de contribuir a procurar-lo un món millor?

Penso que tenim un món meravellós, però alhora malalt: hi ha patiment, pobresa econòmica i psicològica, traumes, injustícies... Per tant, crec que les persones afortunades hem de posar el nostre granet de sorra per fer possible que d'altres puguin viure lliurement, amb dignitat i lluny de les noves esclavituts.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Celebrem-ho!
Ens ha nascut el Salvador

Dia de Nadal. «Us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 2,11). Ho anuncien els àngels als pastors i, de generació en generació, ens ho anuncien a nosaltres. És el misteri que abasta totes les generacions, la humanitat sencera. Són quarts de dues del migdia. A casa dels avis van arribar els fills i els nets. Deixen els abrics i les bufandes i cap el pessebre. L'avi i alguns dels nets grans l'han preparat. Quan hi són tots, l'avi fa el senyal de la creu i, després, els hi diu: «Un altre any tota la família ens apleguem per celebrar la festa de Nadal. Començarem ara davant el pessebre. En David ens recitarà el vers que ha preparat per aquest dia». El net esmentat, justets superats els vuit anys, amb veu vibrant i decidida esgrana la poesia. Després canten una nadala. Els grans també s'hi afegeixen amb entusiasme. L'avi assenyalava que, ara, resaran, junts, el Parenostre «per la nostra família, per tots nosaltres i pels qui ens han deixat aquest darrer any, sense oblidar-nos dels qui pateixen perquè no tenen el necessari per viure dignament i pels qui estan patint els efectes de les guerres...». Uns començaren a agafar-se de les mans mentre pregaven. Al final, tots!

La celebració continuà entorn la taula familiar. L'avia beneí amb la tradicional fórmula, com sempre han fet: «Déu i Pare omnipotent amb sa divina paraula beneeixi aquesta taula i a tots nosaltres. Amén». A l'hora de postres, amb els torrns a punt, la Mariona, neta de nou anys, recità la seva dècima, dalt d'una cadira i la sobretaula s'allargà... Mentre, els petits jugaven i alguns dels grandets escoltaven els grans i, vençuda la vergonya, també intervenien. Els grans parlaren de molts temes. Abordaren, també, la situació de moltes famílies amb problemes per menjar cada dia i de les campanyes de recollida d'aliments, dels qui dormen al carrer que cada dia són més, dels immigrants, especialment dels joves, i de la necessitat d'acollir-los... «Existia el qui és la llum veritable, / el qui ve al món / i il·lumina tots els homes. / Era present en el món, / que per ell ha vingut a l'existència, / i el món no l'ha reconegut» (Jn 1, 9-10).

Bona cosa acollir Jesús en els nostres cors i significar-ho amb els més joves i els petits perquè tot Nadal sigui Crist que neix per ensenyar-nos la joia de compartir.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Pequeño Jesús,
centro de nuestra fiesta

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Si hoy, en la Natividad del Señor, miramos el rostro de María, veremos sólo alegría. Si pensamos en las circunstancias que le rodeaban, podríamos ver su sentimiento por no poder ofrecer algo más a su Hijo; ¡allí hacía frío!

El padre José miraba complacido: ¿se puede encontrar una alegría mayor? Prepara y ayuda, recibe y atiende; cuando la actividad se lo permite, contempla desbordado de gozo; sin embargo, en su interior, se dice, que en cuanto pueda les ofreceré algo mejor.

¿Y los pastores? Diligentes, generosos en sus dádivas, cantaban alegres la gloria de Señor. Pasan por encima de su dura realidad.

¿Y nosotros? ¡Estamos muy alegres! Este Pequeño Jesús se nos dio y se nos sigue dando sin medida. Sabemos de

nuestras dificultades, las personales y las de los demás. Pero nuestra fiesta es real. En el centro, Jesús.

Encuentros familiares, fiestas en la calle y el hogar. Las imágenes navideñas, los regalos, encuentran en el Nacimiento su razón de ser. Unos, por la misericordia de Dios, conocemos su verdadero sentido; otros lo pueden encontrar en el fondo de su vivir o de su recuerdo.

Que Nuestra Señora, san José y el Niño, nos ayuden a ser testimonios del Pequeño Jesús, Dios con nosotros. Siguiendo el deseo del papa Francisco recordemos que «Dios viene a estar con nosotros y nos pide que cuidemos de nuestros hermanos, especialmente de los más pobres, los más débiles, los más frágiles» (2021).

Lectures
de la missa
diària
i santoral

26. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ac 6,8-10; 7,54-60 / SI 30 / Mt 10, 17-22]. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem. Sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Dimarts [1Jn 1,1-4 / SI 96 / Jn 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vidant de Patmos, venerat a Efes (†100). Sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

28. ■ Dimecres [1Jn 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia. Santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

29. □ Dijous [1Jn 2,3-11 / SI 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr. Sant David (s. XI-X aC), rei de Judà i d'Israel, i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. □ Divendres [Sir 3,3-7,14-17a (o bé: Col 3,12-21) / SI 127 / Mt 2, 13-15, 19-23]. **La Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep.** Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dissabte [1Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr. Santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

1. □ † Diumenge vinent, solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu (lit. hores: 2a setm.) [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2, 16-21]. ✦ Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almqui, mr.

Intencions del Sant Pare
per al mes de gener

Preguem perquè els educadors siguin testimonis creïbles, ensenyant la fraternitat en comptes de la competència i ajudant especialment els joves més vulnerables.

NADAL DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 52,7-10)

Quin goig de sentir a les muntanyes els passos del missatger que anuncia la pau i porta la bona nova, que anuncia la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Déu és rei». Escolta els crits dels teus sentinelles, escolta quins esclats de goig: veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió. Danseu, ruïnes de Jerusalem, alceu, totes, el crit d'alegria: el Senyor ha consolat el seu poble, ha redimit Jerusalem. Als ulls de tots els pobles el Senyor ha estès el seu braç sant, i d'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu.

Salm responsorial (97)

R. D'un cap a l'altre de la terra tothom ha vist la salvació del nostre Déu.

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-les al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 1,1-6)

En diverses ocasions i de moltes maneres, Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes, però, ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, que ell ha constituït hereu de tot, per mitjà del qual ja havia creat el món. Ell que és resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser, i que sosté l'univers amb el poder de la seva paraula, acabada l'obra de purificació dels pecats, s'ha assegut a les altures, a la dreta de la majestat divina, i ocupa un lloc tant més superior als àngels com més incomparable és el títol que posseeix en herència. Perquè, ¿a quin dels àngels Déu ha dit mai: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat?» I encara: «Jo seré el seu pare, i ell serà el meu Fill?» Diu també quan presenta al món el seu primogènit: «Que es prosternin davant d'ell tots els àngels de Déu».

✠ Comença l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 1,1-18)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum, venia només a donar-ne testimoni.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

Donant testimoni d'ell, Joan cridava: «És aquell de qui jo deia: El qui ve després de mi m'ha passat davant, perquè abans que jo, ell ja existia». De l'abundància de la seva plenitud tots nosaltres hem rebut gràcia sobre gràcia. Perquè la Llei, Déu la donà per Moisès, però la gràcia i la veritat ens ha vingut per Jesucrist. Déu, ningú no l'ha vist mai: Déu Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.

Lectura del libro de Isaías (Is 52,7-10)

Qué hermosos son sobre los montes los pies del mensajero que proclama la paz, que anuncia la buena noticia, que pregona la justicia, que dice a Sión: «¡Tu Dios reina!». Escucha: tus vigías gritan, cantan a coro, porque ven cara a cara al Señor, que vuelve a Sión.

Romped a cantar a coro, ruinas de Jerusalén, porque el Señor ha consolado a su pueblo, ha rescatado a Jerusalén. Ha descubierto el Señor su santo brazo a los ojos de todas las naciones, y verán los confines de la tierra la salvación de nuestro Dios.

Salmo responsorial (97)

R. Los confines de la tierra han contemplado la salvación de nuestro Dios.

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

Tañed la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas, / aclamad al Rey y Señor. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 1,1-6)

En muchas ocasiones y de muchas maneras habló Dios antiguamente a los padres por los profetas. En esta etapa final, nos ha hablado por el Hijo, al que ha nombrado heredero de todo, y por medio del cual ha realizado los siglos.

Él es reflejo de su gloria, impronta de su ser. Él sostiene el universo con su palabra poderosa. Y, habiendo realizado la purificación de los pecados, está sentado a la derecha de la Majestad en las alturas; tanto más encumbrado sobre los ángeles cuanto más sublime es el nombre que ha heredado. Pues ¿a qué ángel dijo jamás: «Hijo mío eres tú, yo te he engendrado hoy»; y en otro lugar: «Yo seré para él un padre, y él será para mí un hijo»? Asimismo, cuando introduce en el mundo al primogénito, dice: «Adórenlo todos los ángeles de Dios».

✠ Comienzo del santo Evangelio según san Juan

(Jn 1,1-18)

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no lo recibió. Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él. No era él la luz, sino el que daba testimonio de la luz.

El Verbo era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre, viniendo al mundo. En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.

Juan da testimonio de él y grita diciendo: «Este es de quien dije: el que viene detrás de mí se ha puesto delante de mí, porque existía antes que yo». Pues de su plenitud todos hemos recibido, gracia tras gracia. Porque la ley se dio por medio de Moisés, la gracia y la verdad nos han llegado por medio de Jesucristo. A Dios nadie lo ha visto jamás: Dios unigénito, que está en el seno del Padre, es quien lo ha dado a conocer.

COMENTARI

Jesús, vol néixer a casa nostra

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Els diferents textos evangèlics que podem meditar aquests dies de Nadal, ens van explicant que Jesús, el Fill de Déu, vol néixer entre nosaltres i com nosaltres, en un poble, una cultura, uns condicionaments, una història. Vol identificar-se amb nosaltres per parlar-nos de tu a tu, d'amic a amic, tot i ésser Ell, el Fill estimat de Déu Pare.

Vol mostrar-nos un camí de llum i de vida, enmig de tantes foscores que sovint ens envolten. Vol provocar un esclat de tendresa perquè el cor de pedra que poguéssim tenir, es converteixi en un cor de carn, que sap estimar i desitja ser estimat. Vol unir a tota la humanitat amb la força del seu Amor.

La seva comunicació no es quedarà reduïda a un missatge teòric ple de paraules boniques i engrescadores, sinó sobretot, amb el testimoni de la seva pròpia vida.

Tant de bo que aquests dies de Nadal sentim i experimentem la proximitat i la tendresa de Déu que ens estima.

A Crist-Jesús no el veiem, però ens pot quedar ben reflectit en tota persona que tenim al nostre costat, i en especial en aquells que més ens poden necessitar.

Ell neix pobre, sense casa, ben desvalgut de tota comoditat humana, amb els seus pares fora de la seva llar, i sense poder disposar d'allò que a casa seva poguessin tenir.

Els pastors que guardaven els ramats, i que sovint vivien al ras, per aquells indrets, són els que poden sentir-se més propers i donar la seva ajuda en aquella situació familiar.

El Messies Salvador neix com un nen pobre que podia venir al món, en aquell temps i en aquelles terres. Aquest fet ens ajuda per entendre que és possible la simplicitat, la tendresa, la pau, l'amor, el perdó.

Ens ajuda a veure que tota persona és important i que no podem quedar encallats per les diferents condicions socials: de races, cultures, llengües, capacitats, diners...

Jesucrist ens vol salvar, unir i valorar a tots, sigui quina sigui la nostra situació. Ell es posa al nivell dels més febles i pobres; d'aquesta manera manifesta que acull tothom, i desitja ser conegut i estimat per tots.

ACOLLIM A JESÚS, DEIXEM-NOS IL·LUMINAR PER ELL, SIGUEM GENEROSOS I AJUDEM ALS QUE MÉS HO NECESSITEN, JESÚS VOL NÉIXER A CASA NOSTRA, BON NADAL!

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge, 25 de desembre, a les 12 h. Presideix la Missa del dia de Nadal amb Benedicció Apostòlica a la Catedral.

Divendres dia 30, a les 10 h. Trobada del clergat al Bisbat. / **A les 13.30 h.** dinar de Nadal a la Fundació Busquets.

Diumenge, 1 de gener de 2023, a les 12 h. Presideix la Missa de Santa Maria, Mare de Déu, a la Catedral.

Terrassencs de l'Any. L'acte està organitzat pel Centre Cultural El Social que forma part de la Fundació Centre Social Catòlic.

Cantada de Nadales. El dilluns 12 de desembre va tenir lloc la IV Cantada de Nadales dels alumnes de les escoles de la Fundació Escola i Vida. Fou a la Parròquia de Sant Cristòfol de Terrassa i contà amb la presència del Sr. Bisbe.

El bisbe Salvador a les Esglésies de Sant Pere.

El diumenge 18 de desembre, Mons. Salvador Cristau visità el pessebre a Sant Miquel, presidí la Missa en ritu hispano-mossàrab del IV diumenge d'Advent a Sant Pere, l'Àngelus a Santa Maria i la benedicció de les imatges del Nen Jesús que portaven els nens de catequesi a la plaça.

Pessebre vivent al Roser de Cerdanyola. El mateix diumenge 18 a la tarda, el Sr. Bisbe assistí a la representació del tradicional Pessebre vivent a la Parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès.

nada amb el Nadal a càrrec de la Polifònica de Girona.

Exposició de pessebres a la Catedral. La 80a Exposició de pessebres de l'Agrupació de Pessebristes de Terrassa, instal·lada al soterrani de l'atri de la Catedral, es pot visitar del 27 de novembre al 8 de gener amb aquest horari: de dilluns a divendres, de 17.30 a 20.30 h; dissabtes i diumenges, d'11.30 a 13.30 h i de 17.30 a 20.30 h.

Notícies

Mons. Salvador Cristau assisteix al lliurament dels premis Terrassencs de l'Any. El dissabte 3 de desembre, Mons. Salvador Cristau participà a l'acte de lliurament dels premis als

Agenda

Concerts de Marata. Dijous 29 de desembre a les 9 del vespre, a l'església de Santa Coloma de Marata: *Àries de cantates i sonates* de J. S. Bach. Amb David Alegret, tenor; Claudi Arimany, flauta; Marc Renau, violoncel i Pedro Rodríguez, clavicèmbal. Entrada lliure. Informació: tels. 93 849 70 13, 661 397 761 i 654 132 612.

Cant de la Sibil·la. El dimarts 27 de desembre a les 20 h, a la Parròquia de Sant Pere de Terrassa, tindrà lloc el cant d'aquesta peça literària relacio-

Llibres

Déu en la senzillesa, de David Masobro.

Aquest llibre de 206 pàgines, editat pel CPL, és un llibre de reflexions brevíssimes, profundament cristià i, sobretot, profundament humana. Qualsevol persona de qualsevol creença s'hi pot identificar, perquè allò que l'autor ens aboca quan el llegim és ben universal: la capacitat de captar la bellesa, d'expressar la solidaritat, de viure la gratuïtat i l'amistat, d'extasiar-se amb l'admiració per la dignitat dels qui ens envolten. ¿Hi ha res de més humà?

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Navidad, una gran luz

«Nace la claridad de un día santo: venid, pueblos, adorad al Señor, que hoy ha bajado a la tierra una gran luz» (Aleluya de la misa del día de Navidad). Que la Navidad esté asociada a la luz no es nada que no sepamos. De hecho, las luces de las calles nos lo recuerdan estas fechas.

Es paradójico sin embargo que el Señor diga que «cuando alguien enciende una luz, no la pone bajo una medida, sino en un lugar alto, y arroja luz a todos los que están en la casa» (Mt 5,15), y Él decidiera nacer en el lugar más apartado del Imperio Romano, en el lugar más humilde, en un pesebre. ¿O quizás no lo es tanto?

De hecho, con esto, Jesucristo nos está mostrando cuál es el camino

para poner esa luz en un sitio alto: la lógica del don y de la cruz. Es uno de los criterios para el discernimiento propuestos por el papa Francisco. Jesús, al asumir nuestra naturaleza, al encarnarse, también encarnaba la lógica del don y la cruz. Nada se reservó para Él, nos lo dio todo: es la lógica de Dios.

San Pablo lo explica a la comunidad de Corinto así: «Jesucristo que es rico, se hizo pobre por vosotros, para enriqueceros con su pobreza» (2Co 7,9). Hacernos pobres, humildes, para enriquecer a los demás es para nosotros también orientarnos en el camino de la historia de la salvación que vemos realizado en su nacimiento en Belén.

Así, Jesús nos muestra que el camino de la humildad es el camino

en el que brillará la luz de Dios en nosotros y entonces será luz para los de nuestro alrededor. Si estamos dispuestos a perder nosotros para que los demás ganen, no estaremos lejos del Reino de Dios ya que no es más que seguir la lógica del amor que siempre quiere que el otro gane.

Si Jesús no hubiera nacido como lo hizo, la luz que brilló en la cueva de Belén no habría sido tan resplandeciente. Estos días cada uno debe hacer esta peregrinación espiritual, imitando la peregrinación que hicieron los pastores hasta el pesebre, y debe ser para nosotros una peregrinación espiritual hacia la humildad, la austeridad de vida, la sencillez, el don de nosotros mismos.

Imitemos también la forma de hacer de María, que conservaba esta experiencia de vida en su corazón. Que guardemos en el corazón estos días el gran misterio de Dios hecho hombre, y que nos maravillamos con la contemplación de hasta dónde llega el amor de Dios Trinidad hacia cada uno de nosotros.

«Hoy ha bajado a la tierra una gran luz». Que no nos la quiten de nuestro corazón, no la dejemos perder. Hagamos nacer un pesebre en nuestro corazón y en cada hogar para que brille la gran luz del Niño Dios, luz humilde pero potente, capaz de llegar hasta los límites de la tierra y hacerlo todo nuevo. ¡Que tengáis todos una feliz y santa Navidad!

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

